Quelle: https://manuscripta.at/?ID=874
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

tulo insẽpsimus aristotilicã cõplexionẽ angularũ ꝟ platera de
Quarto alterũ de altõ pdicat signantes.
ut de subiecto. quecũq; de eo qd pdicat dicunt. omnia
ẽ. de subiecto dicunt. ut hõ de qda hõie
pdicat. animal ũ de homine. Q ꝟ de q
da hõie animal pdicat. Qda enĩ homo
ꝟ hõ ẽ ꝟ animal. Cvm supi de his q in subiecto s idẽ de acci-
dentib; loqueret. diffinitionẽ istitutẽ in subiecto rei. ꝟ preter sub
iectũ nullorũ pmanentis in media tẽtatione disposuit dicens.
Illud ẽ in subiecto qd neq; pars eet alicui
nec sine subiecto poss; ullo modo pmanere. Patefacto g qd sit ẽ in subie
cto. nõ qd sit pdicari de subiecto declarat.
Duob; enĩ mõis pdicationes fiunt. Vno secũdm accidens. alio de sub
iecto. Vt homine nãq; pdicat albũ. dr enĩ alb; homo. Rursus de
eodẽ homine pdicat animal. dr enĩ homo animal est. S; illa por
pdicatio que ẽ homo ẽ alb. secũdm accidens ẽ. Hamq; qd ẽ albũ de
subiecto hõie pdicam ꝟ nõ in eo qd qd sit pdicari pot. Ergo ista p
dicatio secũdm accidens dr. Vt subiecto ũ pdicare ẽ quens alta res
de alta in ipsa substantia pdicat. ut animal de hõie. Ham qm q
animal substantia ẽ ꝟ genus ẽ hõis. recurro in eo qd qd sit de homine
pdicat. Quare illa sola de subiecto pdicari dicunt. quecq; in
cuiusb; rei sola substantia ꝟ diffinitione ponunt.
Ergo quenstũq; horũ fuerit pdicatio ut alterũ de altõ ut de
subiecto pdicet. idẽ ut de ei substantia dicat ut animal de ho
mine. hanc ppetatẽ euenire necesse ẽ. ut si de eo qd pdicat
qpriã ut de subiecto idẽ in ei substantia pdicet. necessario idẽ
hoc qd de pdicato dr. dicit q. de pdicati subiecto. ut homo pdi
cat qdẽ de socte in eo qd qd sit. Interrogantib; enĩ qd ẽ socres.
homo respondem. dr ũ de ipso homine in eo qd sit animal dr.
In substantia enĩ hominis animal pdicat. atq; ita fit ut animal
qdẽ de hõie. homo ũ de socte in eo qd qd sit ut de subiecto pdi
cent. Ergo qm ista ẽ sequentia ꝟ animal de socte in eo qd qd
sit pdicabit. Pot enĩ dici interrogantib; qd ẽ socres animal.